

Vid denna tidpunkt fanns många duktiga skidåkare i Södra. Bland dessa fanns två syskon, nämligen Siri (Boström) Kättström och Sune Boström. Siri erövrade sju DM-tecken medan Sune nöjde sig med ett. Två andra tjejer som härjade i prislistorna vid denna tidpunkt var Kerstin Rask och Elsy (Söderlund) Granqvist. Klubbens största skidmeriter har dock kommit på senare år. Kaj Tarvainen vann SM för 14-åringar 1979.

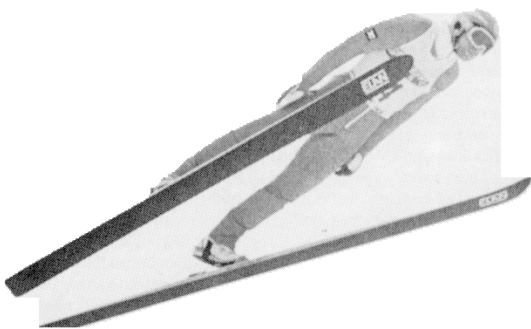
Systrarna Gunilla och Mona Eriksson

Gunilla Eriksson deltog i början på 1980-talet bl.a. i juniorlandslaget som mötte Finland och Norge. Även Gunillas syster Mona har nått fina framgångar i skidspåren. Veikko Karjalainen har vid mogen ålder varit fint framme i Vasaloppet vid ett flertal tillfällen. Han har också plockat medaljer vid VM för veteraner. Östen Hermansson är ett annat namn som låtit höra talas om sig inom skidkretsar. Den för dagen främsta bland Södras åkare är Annika Nordström.

Backhoppning och slalom

Säkert är det inte många som vet att Södra haft backhoppning på programmet. Det fanns nämligen en kille (vem han var har inte gått att ta fram) som inte var rädd för någonting. Han hade dålig utrustning men med hjälp av kamrater som ordnade en insamling fick man fram ett par riktiga backhopparskidor. Killen tränade flitigt och anmäldes efter en tid till sin första tävling. Väl kommen till tävlingen kastade killen upp skidorna på axeln och började sin vandring upp i tornet. Men till allas förvåning dröjde det inte länge innan han kom ned samma väg som han gått upp. Något hopp blev det inte och med detta var Södras backhoppning slut. 1956 var klubben också aktiv som slalomklubb. Bertil Haase var det stora namnet och han blev också DM-mästare detta år.

Slalom fanns bara på klubbens program ett år eftersom det senare bildades en specialklubb på området.

Någon Jan Boklöv har aldrig funnits i klubben även om backhoppning funnits på programmet

Handboll och friidrott, Damer

1955 startade Södras damhandboll uppe i Sundbyberg vid Hästhagen, där ett gäng tjejer började träna och spela. Först handlade det om utomhusspel, men sedermera blev det också innespel. Även inom denna gren var det svårt för klubbens utövare att få spela på någon riktig hemmaplan. Södraflickorna fick söka sig till Virsbo och Skinnskatteberg för att spela hemmamatcherna. Den första riktiga matchen spelades mot Hallstahammar och slutade med stor förlust, 1-15.

Träningen bedrevs i Fagersta skola samt ute på slaggtippen under sommarmånaderna. Efter hand som handbollen kom igång, blev det också seriespel i den norra länsserien. Med hjälp av flera frivilliga som ställde upp tog man sig till bortamatcherna. Yngve Granqvist körde med sin Cheva, medan Elov Boström hade en liten Fiat 500. Två år i rad, 1958 och 1959, vann södratjejerna den norra serien.

Den stora eldsjälens inom damhandbollen var under många år Torsten Berglund. Han höll i det mesta som rörde handbollen. De stora namnen på spelarsidan var Kerstin Rask och Elsy (Söderlund) Granqvist, som båda blev uttagna till länslaget. Damhandbollen var ett tag så stor att Södra deltog med två lag i Fagersta-Blixten.

Intresset för handboll avtog så småningom. Trots att man startade flicklagsspel, och även 1980 herrhandboll, blev det aldrig som förr. 1984 tvingades man så lägga ned såväl dam- som herrhandbollen.

Friidrott har också förekommit i klubben under en kortare period i mitten på 50-talet. Även inom denna gren handlade det om damer. Man höll till på Fagerliden men även på banorna som fanns vid nuvarande Brinellskolan. 1956 blev Södra bästa klubb i länet vad gäller friidrott för damer. Bl.a. står att läsa om ett tangerat distriktsrekord på 100 meter av Elsy (Söderlund) Granqvist, med tiden 13,4.

Södras Handbolls damer av årgång 1957

Övre raden fr v: Ulla Jakobsson, Birgitta Gustavsson, Elvy Pettersson, Mona Lindström, Elisabet Sjöberg, Torsten Berglund, tränare

Nedre raden fr v: Kerstin Ekblom, Inger Jakobsson, Elsy Söderlund, Marianne Jansson, Kerstin Rask